

В современной медицине пациенты обращаются к врачам на 4-5-6 стадии. Отсюда и все лечение – это хронизация патологического процесса. Метод ГРВ позволяет увидеть изменение в энергетической – энергоинформационной стадии. Надо понимать, понимающему человеку преимущество этого метода, его экономическую выгоду и удовлетворение врача, который излечивает, а не подлечивает.

Автору этой статьи пришлось проработать 26 лет в современной медицине, видеть огромное количество людей на терминальных стадиях, когда ни один из существующих методов лечения: ни химико-, ни антибактериальная терапия, ни операция не могут дать желаемого результата.

Применение прибора ГРВ-камеры позволяет предотвратить развитие болезни, выявлять ее на допатологической стадии, а в случае уже имеющегося заболевания подбирать оптимальное лечение и проводить контроль состояния всех органов и систем в процессе лечения. Методы лечения, которые сегодня пользуются большой популярностью, нашли своё начало в древней медицине. Это методы энергоинформационной терапии, которые уже действуют на ранней стадии болезни на тонком энергоинформационном уровне. Это гирудотерапия – лечение пиявками (энергоинформационный эффект пиявки открыт на приборе ГРВ – камера), ароматерапия, которая применяется столько, сколько времени живёт человек, фитотерапия (лечение камнями и минералами), рефлексотерапия, суджокотерапия, и др. Действия на тонком (эфирном) уровне оказывают и такие приёмы, как музыка.

Аюрведические расаяны (рецептуры омолаживающего действия): в своей практике мы широко используем аюрведический эликсир Чавнпраш, который обладает первичным вкусом (раса). Действие препарата регистрируется прибором даже тогда, когда пациент только держит препарат во рту, что доказывает его энергоинформационный эффект. Можно подобрать препараты не принимая их вовнутрь, а только подержать в руках. И это тонкое изменение четко регистрируется на энергограмме Психотерапия, методы дистанционной психокоррекции можно контролировать методами ГРВ. В ноябре 2000 года в Таврическом Национальном Медицинском Университете был проведен интересный сеанс дистанционной психокоррекции В.Н.Сарчуком, результаты которого показали изменения со стороны органов и систем человека, находящегося на значительном расстоянии от психотерапевта. Это открывает широкие возможности для проверки целительных эффектов народных врачевателей.

Применение биокорректоров Гамма – 7 (Нейтрализатор и Активатор) дают возможность помогать тем людям, кому не помог ни один из существующих методов терапии. Человеческий организм – это удивительная сознательная саморегулирующаяся энергоинформационная система. Имея сегодня огромный опыт Аюрведы, систему эниологии и современные технические средства метода газоразрядной визуализации можно помочь Человеку Разумному стать Человеком Гармоничным и Здоровым. На рис. 1 показана «общая схема электрографии» человека. Её можно получать разными способами. Над этими проблемами мы работаем сообща.

В.В.Михайлов, П.О.Русіло, В.В.Михайлов

ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТІВ У ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОМУ КОМПЛЕКСІ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Вказані середні результати виконання вправ у ВСК учасників національних змагань. Розглянуті підходи до розробки спортивної класифікації у військово-прикладних видах спорту. Запропонована таблиця оцінки результатів у багатоборстві ВСК.

Визначені середні результати виконання вправ учасників військово-спортивного комплексу учасників національних змагань. Розглянуті підходи до розробки спортивної класифікації у військово-прикладних видах спорту. Предложеною таблицею оцінки результатів в військово-спортивному комплексі.

Definite middle results of implementation of exercises at the Military Sports complex participants of national competitions. Consider approaches to development of sporting classification in the military-applied kinds of sport. Offer table of estimation of results in the Military Sports complex.

Вдосконалення програмно-нормативного забезпечення фізичної підготовки особового складу Збройних Сил України є необхідною умовою внесення змін у військово-спортивну класифікацію, які відображають документам, що власне регламентують і визначають цільову спрямованість спортивно-масової роботи в армійських колективах.

Нові підходи до розробки нормативних вимог, зокрема, у військово-спортивній класифікації вимагають тривалої та багатопланової практики, що покликана використовувати накопичений досвід і всебічно враховувати тенденції та умови розвитку, а також популярність і важливість фізичних вправ та їх комплексів, об'єднаних у багатоборства [3,4,9].

Одним із багатоборств, що посідає важливе місце у розвитку основних фізичних якостей сили, швидкості, витривалості, спритності воїнів, є військово-спортивний комплекс (ВСК), який включає в себе біг на 100м з високого старту, подолання загальної контрольної вправи на смузї перешкод, підтягування на перекладині і біг на 3000м [2]. Широкоможливостям для систематичних тренувань, регулярному проведенню змагань ВСК зобов'язаний вимогам Наставненню з фізичної підготовки у Збройних Силах. Цей документ визначає вправи комплексу як обов'язкові для розвитку фізичних якостей і формування необхідних у військовій діяльності рухових навичок і вмінь [1]. Відносна простота і легкість при початковому розучуванні, можливість поглибленого вдосконалення технічних, фізичних, тактичних та інших компонентів майстерності при тривалому тренуванні у вправах ВСК є однаково привабливими як для новачків, так і підготовлених воїнів.

Тривале функціонування ВСК у системі фізичної підготовки воїнів зобов'язане повноцінним втіленням ним у повсякденну армійську діяльність принципів фізичної підготовки [10]. Цей комплекс гармонійно поєднує фізичну підготовку з навчальною та бойовою діяльністю, чим забезпечує його прикладний характер. Іншою перевагою ВСК над окремими фізичними вправами є конкретна можливість найкращого збалансування фізичного розвитку у всіх системах, формах і функціях організму вояків. Він настійливо вимагає систематичності у проведенні тренувального процесу, безперервності етапів підготовки. ВСК передбачає й *регулярне і тривале поєднання специфічних засобів розвитку та вдосконалення з метою виконання контрольних нормативів фізичної підготовки і військово-спортивної класифікації*. Оптимальність фізично-спортивного становлення військовослужбовців досягається об'єктивною необхідністю чітко дотримуватись певного співвідношення результатів в окремих вправах, чим і забезпечується найбільша сума очок у багатоборстві. Різноманітність підготовленості багатоборців досягається не тільки особливостями вправ, що окреслені програмою змагань, або черговою перевіркою фізичної готовності особового складу. Різноманітність тренуваності вимагає справедливої оцінки у кожній вправі комплексу. Тобто, результати, що досягнуті учасниками в нормативних вправах, повинні оцінюватись однаково [7]. Орієнтуючись на ці вимоги, воїни проводять підготовку на основі багатоборності, оскільки покращення результатів у відстаючих вправах менш проблематично і вимагає незначних фізичних зусиль, ніж удосконалення там, де досягнуто відносно вищих показників. Якщо відповідна збалансованість в оцінці результатів у різних вправах відсутня, то в процесі підготовки армійського спортсмена більше уваги приділяється тій вправі, за якою, при подібній напруженості тренування, нараховується більша кількість очок. У цьому випадку багатоборство (або комплекс вправ, за яким проводиться перевірка) відчутно втрачає свою гармонійність і перетворюється на певну групу вправ, в яких одні виконують другорядну роль, а в інших – проводиться поглиблене спеціалізоване тренування.

Отже військово-спортивний комплекс за відповідних умов може сміливо розглядатись як один із основних засобів фізичної підготовки, а заняття багатоборством – одним із перспективних і ефективних напрямків фізичного вдосконалення військовослужбовців.

Для повноцінної життєдіяльності ВСК необхідно щоб заняття ним носили масовий характер. В основі поширення комплексу у військах лежать висока активність воїнів, їх свідоме ставлення до оволодіння та самовдосконалення фізичної спроможності. Зацікавленість і стимуляція не можливі без чіткого визначення мети та об'єктивної оцінки досягнень. Особливо це важливо в період будівництва та реформування Збройних Сил. Основні вимоги сконцентровано у спеціальних документах. У спортивно-фізичній підготовці серед таких варто викреслити військово-спортивну кваліфікацію та таблицю нарахування очок у багатоборстві. Кожний з цих директивних матеріалів регламентує певний розділ роботи. Але в цілому, разом із іншими, вони складають органічний комплекс, який покликаний не тільки забезпечувати

високий рівень фізичної та рухової підготовки воїнів, а у повній мірі залучати до активних занять широке коло військовослужбовців, об'єктивно оцінювати їх результати.

Оцінка сучасного стану програмно-нормативного забезпечення багатоборства ВСК не може бути задовільною. Діючи таблиці оцінки результатів у багатоборстві протягом 1998-2003 років переглядалися п'ять разів. Доповнювались й параметри спортивної кваліфікації. Безперечно, вдосконалення нормативних документів процес - позитивний. Проте, надмірна діалектика свідчить про відсутність окресленої мети, що постає перед ВСК. Наприклад, таблиці оцінки результатів 1998 р. мали змішану систему нарахування очок, що складалась із пропорційної і прогресивної шкали оцінки результатів. А у 1999 році почала діяти прогресивна шкала нарахування очок у всіх чотирьох видах військово-спортивного комплексу. Суть цих змін полягає в тому, що пропорційна шкала рівномірно нараховує очки за результати, що визначають різні рівні майстерності. Такі шкали неоднозначно стимулюють до занять новачків і підготовлених воїнів, оскільки вони не віддзеркалюють відповідні труднощі, що безперечно виникають при досягненні високих результатів. Ідея ж прогресивної шкали полягає в тому, що покращення результату на однакове значення, але у різних ступенях майстерності, оцінюється різною прибавкою очок. Чим вищий рівень, тим більшу кількість очок отримує учасник. Прогресивна шкала оцінки, в принципі, є справедливою. Адже навіть незначна позитивна зміна результатів у зоні високих досягнень набагато складніша, ніж отримання такого ж приросту на рівні, скажемо, III спортивного розряду. Прогресивна шкала є стимулюючою. Вона орієнтує воїнів-багатоборців на досягнення високих результатів, а їх тренерів – на пошук більш ефективних систем підготовки, що позитивно впливають на оптимізацію науково-методичного забезпечення фізичної підготовки. В умовах командної спортивної боротьби прогресуюча шкала значно піднімає цінність високих результатів в окремих вправах багатоборства. Це змінює погляд на фізичні можливості людини, посилює впевненість у реальність подолання певних психологічних бар'єрів. Те, що вчора було притаманним виключно окремим особам, завтра - перекриватиметься більшим загальом спортсменів.

Відтак, стає зрозумілою і цілком виправданою існуюча практика нагородження учасників змагань, котрі найбільш вдало виступали в окремих видах багатоборства. Використання прогресивної шкали логічно вимагає запровадження нормативу майстра спорту з ВСК. Але тут виникає серйозна проблема. Результати, що відповідають нормативу майстра спорту, мають бути науково обґрунтованими. Завищені вимоги викличуть певний відтік і перехід обдарованих армійських багатоборців в інші військово-прикладні види, а низькі – девальвують сенс здобутків і авторитет високого спортивного звання.

Уникнення вищезгаданих недоліків передбачається шляхом дотримання основних вимог оцінювання і придатності класифікаційних розрядних норм. Наукове обґрунтування норм можливе за умови зіставлення різних результатів в подібному завданні (фізичній вправі) та поєднанням досягнення у різних

фізичних вправ, видах спорту). Методика нормативних вимог не заперечує використання різних підходів: методів експертних оцінок; статистичного аналізу досягнень найкращих спортсменів за даними 10,25,50, або 100 найсильніших за певний період часу; методу кореляції між окремими видами спорту і розрахунку аналітичних залежностей між ними; методу екстраполяції розвитку досягнень для прогнозу майбутніх результатів і методу інтерполяції результатів на основі розрахунку необхідних показників [5,6,9].

Обробка нормативної бази вимагає не тільки ретельної обробки значного статистичного матеріалу, але усвідомлення його значення в процесі розвитку виду спорту з гнучким урахуванням умов його існування, матеріально-технічного забезпечення, рівня загальної підготовленості населення, наявності кваліфікованих тренерських та суддівських кадрів. Тому не рідко думка досвідчених спеціалістів, їх слушні рекомендації, професійний погляд на розвиток виду спорту повинні безперечно враховуватись. Особливо це актуально в утвердженні етнонаціональних і регіонально-прикладних видів спорту. В таких видах, зокрема, відсутні аналоги на міжнародній арені, а діяльність відбувається за умов, що можуть бути складнішими, ніж для інших видів спорту в інших країнах, оскільки вони вирішують специфічні завдання, наприклад, в соціальному, культурному чи економічному значенні.

Для укладання таблиці оцінки результатів у багатоборстві ВСК і розрахунку розрядних нормативів

проведена статистична обробка результатів виступів спортсменів на чемпіонатах Збройних Сил України (ЧЗСУ) та першостей вищих військових навчальних закладів (ВВНЗ). До уваги брались результати армійських спортсменів, котрі входили в першу півсотню найкращих на даних змаганнях. Це робилось свідомо, позаяк найбільше нарікань з боку спортивних спеціалістів було власно щодо визначення нормативів для кваліфікованих спортсменів: майстра спорту України, кандидата в майстри спорту, першого спортивного розряду. Наприклад, проект нормативу майстра спорту 3600 очок, що пропонувався у 1999 році, на одних із змагань одразу перекрыло 13 спортсменів, що начисто засвідчило заниженість нормативу.

У статистичну обробку входило визначення середніх показників виступу спортсменів в окремих видах багатоборства та суми набраних ними очок. Зокрема, враховувалось місце, що посів кожний із учасників на змаганнях. [8] Середні результати учасників періоду, що аналізувався, були наступними: біг на 100м – 12,2с; підтягування на перекладині – 25 разів; подолання смуги перешкоди – 1.42,1с; біг на 3000м – 10.01,6с.

Для встановлення показників, які б відповідали певним нормативам класифікації розраховувались стандартні відхилення від їх середніх результатів. Порівняльна їх оцінка на основі таблиць багатоборства, що діяли протягом 1998-2003 року, переконливо свідчить: нарахування очок було різним (табл.1).

Таблиця 1

Оцінка результатів у видах ВСК за таблицями багатоборства (1998-2003 років)

Вид багатоборства	Результат	1998 р. ВВНЗ	1998 р. ЧЗСУ	1999 р. ЧЗСУ	2000 р. ВВНЗ	2003 р. ЧЗСУ
100 м (с)	12,2	800	740	740	740	740
Підтягування (разів)	25	640	850	850	790	790
Смуга перешкод (хв., с)	1.42,1	1316	958	958	958	958
3000 м (хв., с)	10.01,6	872	792	792	842	843

Рівна кількість очок за однаково доступні результати у видах багатоборства є одним із основних недоліків таблиць, що й донині існують. Найбільша різниця в оцінці середніх результатів була на першості ВВНЗ (1998 р.) – 676 очок. За цією таблицею найвища кількість очок нараховувалась за підтягування на перекладині – 640, а найбільша – 1316 за результат бігу на смугі перешкод. У наступні роки ця різниця скоротилась до 218 очок. Це відбулось у наслідок відчутного зменшення очок на смугі перешкод і спробі певного корегування оцінки виступу у трьох інших видах багатоборства. Наприклад, на дистанції 3000 м її значення зменшили до 792 очок, а потім у 2000 році знову підняли до 842 очок.

Пропонуємо проект таблиці оцінки результатів у багатоборстві ВСК (табл.2). За неможливістю подати повністю оцінку результатів у багатоборстві ВСК найбільш повно, вона продемонстрована в скороченому вигляді. Таблиця демонструє більш справедливий підхід: середньо доступні результати учасників у кожному із чотирьох видів оцінюються однаковою кількістю очок: біг на 100м – 790 очок; підтягування на перекладині – 790 очок; смуга перешкод – 787 очок; біг на 3000м – 795 очок. Незначні розбіжності

очок на смугі перешкод і бігу на 3000м викликані поправкою на різну величину кроку в шкалі оцінок цих видів.

Проект таблиці оцінки результатів у ВСК використовує прогресивну шкалу. В бігу на 100м оцінюється від 15 до 100 очок; одне додаткове підтягування на перекладині – від 20 до 80 очок; на смугі перешкод 0,1с – від 1 до 6 очок; в бігу на 3000м 1с – від 1 до 10 очок. Діапазони змін цінності одиниці вимірювання результатів (кроку) в очках визначалися на підставі стандартного відхилення від середнього значення результату в кожному виді багатоборства. Зміна результату на величину стандартного відхилення була слушною підставою для визначення рівня майстерності спортсменів. На загал - отримано 7 рівнів. За середній рівень брався – результат, від якого віднімалась і додавалась половина стандартного відхилення. Всі результати, що потрапляли у цей масив, рахувались результатами середнього рівня майстерності у цьому виді багатоборства. Відтак, усі зміни в розрахунку відбувались через одне стандартне відхилення. Відзначені класифікаційні розрядні норми від третього розряду до кваліфікації майстра спорту України співпадають з параметрами шкали

оцінок. Вони володіють релевантністю, репрезентативністю, і відповідають сучасному рівню розвитку багатоборства ВСК [7]

Таблиця нараховує 1000 очок за наступні результати: біг на 100м – 11,8с; підтягування на пере-

кладині – 31 раз; біг на смузі перешкод – 1.36,0с; біг на 3000м – 9.25,0 с. Ці результати відповідають високому рівню майстерності багатоборців.

Таблиця 2

Шкала нарахування очок у багатоборстві ВСК (скорочено)

Очки	100 м (с)	Підтягування (разів)	Смуга перешкод (хв., с)	3000 м (хв., с)
1700	11,0	41	1.26,0	8.15,0
1300	11,4	36	1.31,0	8.55,0
1000	11,8	31	1.36,0	9.25,0
880	12,0	28	1.39,0	9.45,0
790	12,2	25	1.42,0	10.03,0
700	12,4	22	1.45,0	10.21,0
640	12,6	20	1.47,0	10.33,0
560	12,9	17	1.50,5	10.53,0
510	13,1	15	1.53,0	11.05,0
385	13,6	9	1.59,3	11.46,0
285	14,0	4	2.07,5	12.22,0
225	14,4	1	2.13,5	12.52,0
15	15,8	—	2.34,5	14.37,0
0	15,9	—	2.36,0	14.45,0

Висновки.

При розробці таблиці оцінки результатів з ВСК необхідно дотримуватись наступних вимог:

Система нарахування очок повинна бути побудована на прогресивній шкалі оцінки результатів в окремих вправах багатоборства. Це відповідає центральній установці розвитку ВСК – стимуляції до регулярних систематичних занять військовослужбовців з різною фізичною підготовленістю.

Оцінка у вправах багатоборства покликана бути еквівалентною. Тобто однаково доступні результати мають оцінюватись однаковою кількістю очок. Це робить види багатоборства рівнозначними, а підготовку воїнів збалансованою. Відтак, власне військово-спортивний комплекс буде максимально відповідним принципам різнобічної та оптимальної фізичної підготовки.

Нормативи військово-спортивної класифікації визначаються певним рівнем майстерності. Норматив майстра спорту України відповідає високому рівню майстерності учасників.

Межі рівнів майстерності затверджуються за величиною стандартного відхилення середнього значення і оцінюються в усіх вправах багатоборства в тотожну кількість очок.

Література

1. Настанова з фізичної підготовки у Збройних Силах України. – К.: МО 1997.
2. Єдина спортивна класифікація України на 1998-2000 рр. ч. II. – К.: – С.-146.

3. Іванов І.В. Фізична підготовка в системі військово-професійного навчання як педагогічна проблема. // Наука і оборона. – 2001. – № 1. – С. 47-49.
4. Леонтьєв В. Шляхи удосконалення системи перевірки й оцінки фізичної підготовленості курсантів у вищих навчальних закладах. // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 1999. – № 1. – С. 76-81.
5. Полосин А., Ушаков А. Новые таблицы оценки результатов. // Легкая атлетика. – 1974. – № 5. – С. 25-26.
6. Полосин А., Ушаков А. Классификация, принципы, методика. // Легкая атлетика. – 1976.- № 7. С. 25-28.
7. Русіло П.О., Заневський І.П., Ярошко С.А. Спортивна метрологія. Основи теорії спортивних тестів і оцінок. – Львів.: ДУ “Львівська політехніка”. 1995.
8. Михайлов В.В., Русіло П.О. Підготовка багатоборців ВСК. / Науково-технічний збірник. Випуск 1. – Львів: Військовий інститут, 2000 р. – С. 55-57.
9. Сахновський К. Пути совершенствования единой спортивной классификации Украины. // Наука в олимпийском спорте. – 2000. – Спец. выпуск. – С. 71-74.
10. Теория и организация физической подготовки войск. / Под ред. Л.А.Вейдер – Дубровина. В.В.Миронова, В.А.Шейченко. – Санкт-Петербург: ВИФК, 1992. – С. 168-183.